

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1069/2019
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукашин Илић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, РЈ Београд, коју заступа Бранислав Чолић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1438/18 од 22.10.2018. године, у седници одржаној 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1438/18 од 22.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1438/18 од 22.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 957/2017 од 12.02.2018. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиоца на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско за период од 17.10.2013. године до 13.02.2014. године, уплати надлежном фонду ПИО разлику доприноса на основицу по законом утврђеним стопама, а према ближе опредељен месечним основицама описаним тим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 34.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1438/18 од 22.10.2018. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда, док је ставом другим изреке одбијен као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је уплата у корист тужиоца доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду ПИО. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама о праву корисника новчане накнаде за случај незапослености да потражују од тужене уплату доприноса на (правноснажном и извршном пресудом) досуђени износ разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености, не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Наиме, члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса, поднета је 21.08.2017. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 5.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413., у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић